

2020 MÜNİH GÜVENLİK KONFERANSI "YAPICI AVRASYACILIĞIN" GEREKLİLİĞİNİ ORTAYA KOYUYOR

Teoman Ertuğrul TULUN

Analist

Analiz No : 2020 / 7

28.02.2020

Giriş

Münih Güvenlik Konferansı (MSC), 1963'ten beri Münih'te uluslararası güvenlik politikası konusunda düzenlenen yıllık bir konferanstır. MSC başkanlar, başbakanlar, dışişleri ve savunma bakanları, askeri liderler arasında uluslararası güvenlik politikası konusunda gayrı resmi bir ortamda görüş alışverişinde bulunulmasına yönelik en önemli resmi olmayan forumlardan biridir. Bu yılki konferans, siyaset dünyasından, uluslararası örgütlerden, iş dünyası ve sivil toplumdan yüzlerce üst düzey liderin ve düşünürün katılımıyla 14-16 Şubat tarihleri arasında yapılmıştır.[1]

Son birkaç yıldır, her konferanstan önce konferansın ana temalarını açıklayan ve etkinlik için bir konuşma başlatıcısı olması amacıyla kapsamlı birer rapor yayınlanmaktadır. Bu bağlamda, 2020 Münih Güvenlik Raporu Batısızlık başlığını taşımaktadır.[2] MSR web sitesine göre, 2020 Raporu:

> önemli güvenlik politikası meydan okumalarına ve konularına genel bir bakış sağlamakta ve seçilen coğrafi ve tematik ilgi odakları ile ilgili kapsamlı veri ve analizler sunmakta; Çin, Avrupa, Rusya ve ABD'deki mevcut güvenlik politikası gelişmelerini analiz etmekte ve ayrıca Akdenizdeki, Orta Doğudaki, Güney Asya'daki bölgesel dinamikleri incelemektedir. Buna ek olarak, uzay ve iklim güvenliği konularının yanı sıra yeni teknolojiler ve giderek ulus ötesi bir hale gelen sağcı aşırılıktan kaynaklanan tehditlerin iç yüzüne ilişkin bilgi vermektedir.

Rapor, Batısızlık adını verdiği terimi ortaya koymakta, Batı'da Batısızlık olduğunu belirtmekte ve ortaya koyduğu bu yeni isimlendirmeyi şu şekilde açıklamaktadır:

> Çoğunlukla Kuzey Amerika ve Avrupa liberal demokrasilerinden oluşan bir topluluk için olduğu kadar ilke koyan (normatif) bir tasarımı açıklamak için kısaca ifade

edilen bir terim olarak yaygın olarak kullanılmasına rağmen Batı, her zaman kolayca yerine oturtulabilen bir kavram değildir. 'Batı' hiçbir zaman tekil bir kavram olmamış, zamanla değişen farklı geleneklerin bir karışımını oluşturmuştur. Bununla birlikte, son on yıllar boyunca Batı'yı bir arada tutan şeyin ne olduğu sorusunun cevabı basittir: liberal demokrasiye ve insan haklarına, piyasa temelli bir ekonomiye ve uluslararası kurumlarda uluslararası işbirliğine bağlılık. Bugün, Batı'nın anlamı giderek daha fazla tartışılmaktadır. Göreceli olarak uyumlu bir jeopolitik yapılandırma olarak Batının çürümesine tanık oluyoruz ☀ Çağdaş dönemde Batının manevi uyumsuzluğu', Batı dünyasında liberal olmayan ve milliyetçi bir kampın yükselişinden kaynaklanmaktadır. Bu giderek sesi yükselen grup için Batı, esas olarak, liberal-demokratik değerlere bağlı ve bu değerleri paylaşan herkese açık bir topluluk değildir. Aksine, etnik, kültürel veya dini ölçütlere göre bir arada toplanmış bir topluluktur. Böylesine bir anlayış Batı'yı liberal veya açık bir anlayıştan ayırır. Bu kapalı yorumun savunucuları, bugün (beyaz Hıristiyan) Batı'nın farklı dini inançlara veya kültürel geçmişe sahip yabancılar tarafından tehdit edildiğine inanmaktadırlar. Bu düşünce okulunun savunucuları Batılı toplumları zayıf ve hatta toplumsal liberalleşme, kadınların güçlendirilmesi ve göç yoluyla kendilerini baltalayarak intihar eden bir toplum olarak görüyorlar. Batı'nın saldırıya uğradığı algısı, meşru müdafaa olarak algıladıkları şeyin yolunu açıyor. Ilımlı biçiminde bu düşünce okulu duvarlar ve sınırlar, mültecilerin reddedilmesi veya siyasi doğruluk ve toplumsal cinsiyet eşitliğinin önlenmesi için çağrıda bulunuyor.[3]

MSC web sitesine göre, Rapor Batısızlık ile ilgili aşağıdaki soruları yöneltiyor ve bu soruların cevaplarını araştırıyor:

> Dünya daha az Batılı mı oluyor? Batı'nın kendisi de daha az Batılı mı oluyor? Batı sahneyi başkalarına bırakırsa dünya için bu ne anlama gelir? Büyük bir güç rekabeti çağı için ortak bir Batı stratejisi neye benzeyebilir?

Almanya ve Fransa'nın bu sorulara cevapları

Almanya Federal Cumhurbaşkanı Frank-Walter Steinmeier, konferansta yaptığı kapsamlı açılış konuşmasında Rusya'yı eleştirmiş ve şu hususları dile getirmiştir:

> Rusya, uluslararası hukuku bütünüyle yok sayarak sadece Kırımı ilhak etmemiş, doğru veya yanlış biçimde suç işlemiş ve kendini tecrit etmiştir. Askeri gücü ve Avrupa kıtasındaki sınırların şiddet yoluyla yeniden çizilmesini tekrar siyasi bir araca dönüştürmüştür. Sonuç, belirsizlik ve öngörülemezlik, çatışma ve güven kaybıdır.[4]

Steinmeier, Çin'e atıfta bulunarak şu görüşleri dile getirmiştir;

> Çin, uluslararası kurumlarda da önemli bir aktör haline geldi ve küresel kamu mallarının korunması için vazgeçilmez oldu. Aynı zamanda, uluslararası hukuku kabul etmekte seçici davranmakta ve sadece kendi çıkarlarına aykırı olmadığı

durumlarda uygulamaktadır. Güney Çin Denizi'ndeki eylemleri bölgedeki komşularına rahatsızlık vermektedir. Ülkedeki azınlıklara yönelik eylemleri hepimizi endişelendiriyor.

Almanyanın NATO müttefiki ABDye gelince, Steinmeier şunları belirtmiştir;

> En yakın müttefikimiz Amerika Birleşik Devletleri, uluslararası bir topluluk kavramını reddediyor. Her ülkenin kendine dikkat etmesi ve kendi çıkarlarını tüm çıkarların önüne koyması gerektiğine inanıyor. Sanki bu, kendini düşünen herkesin, herkesi dikkate aldığı anlamına geliyormuş gibi. Yeniden harika olmak- komşular ve ortaklar pahasına bile olsa.

Steinmeier bu yaklaşımı reddetmekte ve AGİTin geleneksel güvenliğin bölünmezliği kavramını[5] şu sözlerle savunmaktadır:

> Ancak bu tamamen doğru değildir. Bu şekilde düşünmek ve hareket etmek hepimizi rencide eder. Birincisi, bizi herkesin kendi güvenliğini başkalarının pahasına sağlamaya çalıştığı bir döneme geri götürür. Bu senaryoda, birinin güvenliği diğerinin güvensizliğidir. Klasik güvenlik ikilemine geri dönmüş oluruz. Kaçınılmaz sonuç: Daha fazla güvensizlik, daha fazla silahlanma, daha az güvenliktir. Muhtemelen sadece daha fazla silah değil, her şeyden önce daha fazla nükleer güç üreteceğiz ve zaten güvencesiz bir nükleer istikrar için gerekli olan tüm risklerle birlikte yeni bir nükleer silahlanma yarışına girmiş olacağız. Bununla birlikte, nükleer bomba büyük bir eşitleyicidir. Büyük ülkeler bundan küçük ülkeler kadar korkmalıdır. Ayrıca, büyük güçlerin artık kuralları çok ciddiye almadığı ve düzenin garantörü ve koruyucusu olarak hareket etmediği bir ortamda, orta boy ve küçük güçlerin kendi başlarına çözeceklerine inandıkları sayısız çatışma var.

Steinmeier, bu bağlamda konuşmasında uluslararası toplum fikrinin modası geçmediğini vurgulamış ve uluslar üstü bir yasal düzen yaratma çabalarına devam edilmesi gerektiğini de ifade etmiştir.

Cumhurbaşkanı Steinmeier in konuşmasında bazı Avrupa Birliği liderlerinin aşırı hırslı, benmerkezci, hegemonyacı yaklaşımlarının aksine, kriz bölgelerine yakın konumdaki ülkelerin endişelerini açıkça kabul etmesi önem taşımaktadır. Steinmeirin bu hususstaki aşağıdaki sözleri, benim bakış açımdan, yukarıda değinilen AB liderleri için yol gösterici bir açıklama olmalıdır:

> Almanya tarihinde ilk kez, yalnızca dostlarla çevrilidir. Bu doğrudur ve bizim için bir mutluluk kaynağıdır. Ancak mutluluk körlük yaratabilir. 1990'ların başlarından kalma bu gerçek cümle, bizi zaman zaman komşularımızın dünyayı bizden farklı gördüğü, akut sorunlu noktalara bizden daha yakın oldukları, varoluşsal bir tehlike hissettikleri gerçeğine karşı kör kalmamıza neden oldu.
>
> Biz Almanlar kendimizi en iyi Avrupalı olarak düşünmeyi seviyoruz. Kendimize, ortaklarımıza karşı cömert olduğumuzu ve onların çıkarlarını dikkate almak için elimizden gelenin en iyisini yaptığımızı söylüyoruz. Ayrıca Avrupa tarihi derslerini herkesten daha iyi öğrendiğimize inanmak istiyoruz. Fakat bugün Avrupa Birliği'ne

> baktığımızda, gördüğümüz şey, kümeleşme değil ekonomik ayrışmadır. Siyasi ve giderek artan bir şekilde ideolojik olarak bölünmeler görüyoruz. Avrupa birbirine yaklaşmadı. Ve bunun sorumluluğu sadece diğer herkese ait değildir.

Fransa'nın yukarıda bahsedilen sorulara cevaplarına gelince, Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron, bu konudaki haberlere göre, başkanlığının ana teması olan Avrupa egemenliğini uluslararası sahneye cüretkâr biçimde yansıtma yaklaşımını sürdürmüştür.[6] Bu konudaki çeşitli basın haberlerinden, Macron' un bu kez Fransız nükleer varlıkları koz kartını ön plana çıkardığını ve Fransa'nın nükleer caydırıcılığını Avrupa savunma stratejisinin merkezine konulması çağrısında bulunduğunu anlıyoruz.[7] Bu çerçevede Macron, Avrupa'nın nükleer varlıklarına atıfta bulunarak, Avrupa'nın nükleer kalkanının esas olarak ABD tarafından koordine edildiği Soğuk Savaş dönemiyle önemli bir fark olduğuna işaret etmektedir. Ayrıca, şimdi açık bir şekilde şunu söyleyebilmeliyiz ki, egemen bir Avrupa istiyorsak, vatandaşlarımızı korumak istiyorsak, o zaman Almanya'ya da bu bakış açısıyla bakmamız gerekir demektedir.

Yukarıdaki hususlardan anlaşıldığı kadarıyla, Fransa, İngiltere'nin AB'den çıkmasından sonra, kendisini AB'nin tek nükleer gücü olarak görmekte ve Almanya ile işbirliği içinde AB ve Avrupa'daki liderliğini güçlendirmek için nükleer silahlara sahip olmasını bir koz olarak kullanmaktadır. Ancak Almanya Federal Cumhurbaşkanı Steinmeier'in açılış konuşmasında. Almanya'nın Fransa Cumhurbaşkanı Macron ile tam olarak aynı fikirde olmadığı ve uluslararası güvenlik düzeninin zorluklarıyla başa çıkmada dengeli, ihtiyatlı ve akılcı bir politika izlemeye devam ettiği görülmektedir. Almanya'nın bu bağlamda ihtiraslı Fransa Cumhurbaşkanının dizginlenmesinde önemli bir rol oynadığını söylemek mümkündür.

ABDnin ve NATO'nun bu sorulara cevapları

ABD Dışişleri Bakanı Mike Pompeo, Avrupalı liderlerden ve özellikle Macron'dan gelen eleştirilerin aksine, Vasington ve Avrupalı müttefikleri arasında İran, Çin ve ticaret gibi konularda farklılıkları görmezlikten gelmiş ve Batının kurallara dayalı uluslararası düzeninin, bireylerin haklarını ve ekonomik refahı sağlamak için en iyi sistem olmaya devam ettiğini söylemiştir. Ayrıca, kuvvetli ifadelerle, Transatlantik ittifakın ölümü söyleminin aşırı derecede abartılı olduğunu bildirmekten mutluluk duyuyorum. Batı kazanıyor ve birlikte kazanıyoruz şeklinde konuşmuştur.[8]

NATO Genel Sekreteri Jens Stoltenberg ise Konferanstaki konuşmasında NATO'nun Batının en üst düzey ifadesi olduğuna dikkat çekmiş ve şunları belirtmiştir:

> Avrupa yalnızca Avrupa anlamına gelemez. Avrupa'yı Kuzey Amerika'dan uzaklaştırmak için yapılan herhangi bir girişim, sadece transatlantik bağı ve küresel sahnede rekabet etme yeteneğimizi zayıflatmakla kalmıyor, aynı zamanda Avrupa'yı bölme riskini de taşıyor. Yalnız bir Avrupa'ya inanmıyorum. Aynen sadece yalnız bir Amerika'ya inanmadığım gibi. Birlikte olan bir Avrupa ve Amerika'ya inanıyorum. Bu yüzden kendimizle rekabet etmemeliyiz. Ve farklılıklarımızı konuşmamız gerekiyor.[9]

Çatlak gerçekten Atlantik'in iki yakası arasında mı?

Münih Güvenlik Konferansı 2020, bir yanda Fransa ve bir ölçüde Almanya gibi önde gelen AB ülkeleri ile diğer yanda ABD arasında Atlantik ötesi ilişkilerde belirgin çatlaklar olduğunu ortaya koymuştur. Bazı önde gelen haber kuruluşları bu çatlağı, kısa yoldan Atlantik'in iki yakası arasında bir çatlak olarak nitelendirse de, anlaşmazlıkların aslında Avrupa ile ABD arasında olduğu söylenemez. AB'nin İtalya ve Polonya gibi bazı önemli üyelerinin yanı sıra Baltık ve bazı Doğu Avrupa AB ülkelerinin Fransa ve Almanya'nın ifade ettiği görüşlere tamamen katıldıklarını iddia etmek mümkün değildir.

NATO içinde muhalif bir ülke olan Fransa'nın askeri ittifakla tarihsel olarak inişli bir çıkışlı bir ilişkisi olduğu iyi bilinmektedir. Fransa, Mart 1966'da ABD'nin güvenlik meselelerine egemenliğini protesto etmek için NATO'nun birleşik askeri yapısından ayrılmıştır. Güvenilir bir NATO kaynağı bu hususta şunları vurgulamaktadır;

> Fransızların ABDden memnuniyetsizliği Ekim 1956'da, Süveyş fiyaskosundan sonra, İngilizlerin ve Fransızların Süveyş Kanalı'nı İsraillilerle gizli bir anlaşmanın bir parçası olarak Nasır'dan geri alıp Mısır'ı işgal etmeleri ve ABDnin bunu desteklemek yerine fişi çekmesiyle başlamıştır."

Ayrıca Fransa'nın,

> 1954'te Fransızların bugünkü Kuzey Vietnam'da yer alan Dien Bien Phu'daki yenilgileri sırasında Fransız hindi çininde tutunmaya çalışırken Amerikan desteğinin eksikliğinden ve Cezayir'de tutunmaya çalışırken Amerikanın yetersiz olarak telakki ettikleri desteğinden memnun olmadığı da öne sürülmüştür.

Bu hususlar, Mart 2009'da bir video konferansında NATO'nun eski Yeni Gelişen Güvenlik Sorunları Genel Sekreter Yardımcısı Jamie Shea tarafından dile getirilmiştir.[10]

Süveyş Kanalı sorununun NATO Genel Sekreteri Jens Stoltenberg tarafından MSC' deki konuşmasını takip eden soru-cevap oturumu sırasında dile getirilmesi oldukça dikkat çekicidir. The Wall Street Journal gazetesinin Almanya Muhabiri olan Bojan Pancevskinin Macronun ifadeleri ve transatlantik bağı hakkındaki bir sorusuna Genel Sekreter Stoltenberg şu şekilde cevap vermiştir:

> Kuzey Amerika ve Avrupa'nın birlikte çalışmasının gücüne inanıyorum ☀ Mesajım şudur: Daha önce de kısmen gördüğümüz farklılıklar 1956 Süveyş Krizine ve 2003 yılında Irak Savaşı'na kadar uzanmaktadır ☀ Bugün de farklılıklar görüyoruz. Güvenlik ve savunma konusunda sorunlar ortaya çıktığında bunlarla başa çıkabildik ☀ Gerçek şu ki, ticaret ve iklim değişikliği konusunda gördüğümüz anlaşmazlıklara rağmen- ki bunlar aslında ciddi anlaşmazlıklar- Birleşik Devletler Avrupa güvenliği söz konusu olduğunda daha fazla destek sunuyor.[11]

Fransa Cumhurbaşkanı Macron'un NATO'da ele alınabilecek bazı sorunları kaşıdığı ve derinleştirmeye çalıştığı açıktır. NATO Genel Sekreteri Stoltenberg önemli bir noktaya

değinmiş ve NATO'nun Batının en üst düzey ifadesi olduğunu belirtmiştir. Bu, Türkiye'nin daima akılda tutması gereken önemli bir noktadır. NATO, Türkiye için Batıdaki en önemli çapadır. Bu bağlamda, NATO Genel Sekreteri'nin MSC' de yaptığı konuşmanın NATO'nun Batı içindeki yerini doğru şekilde analiz eden yapıcı bir konuşma olduğunu söylemek mümkündür.

Sonuç

Emmanuel Macron, Fransanın Büyükelçiler Konferansı sırasında 27 Ağustos 2019'da dünya güçlerinin hegemonyası konusunda öz olarak şunları söylemiştir:

> Bu dünyayı hep birlikte yaşıyoruz ve ne olup bittiğini benden daha iyi biliyorsunuz. Uluslararası düzen benzeri görülmemiş bir şekilde büyük bir kargaşa içinde ve belki de tarihte ilk kez neredeyse tüm alanlarda tarihi ölçekte bir bozulma mevcut. Her şeyden önce bir dönüşüm, jeopolitik ve stratejik bir yeniden yapılanma yaşanıyor. Muhtemelen dünya üzerinde Batı hegemonyasının sonunu deneyimleme sürecindeyiz. 18. yüzyıldan beri Batı hegemonyasına dayanan uluslararası bir düzene alıştık. 18. yüzyılda muhtemelen Aydınlanmadan etkilenen bir Fransız hegemonyası; 19. yüzyılda muhtemelen Sanayi Devrimi sayesinde İngiliz hegemonyası ve iki büyük çatışma ve bu gücün ekonomik ve politik hâkimiyeti sayesinde 20. yüzyılda Amerikan hegemonyası yaşadık. İşler değişiyor. Batılıların bazı krizlerde yaptıkları hatalar ve son birkaç yıldır bu yönetim ile başlamayan Amerikan kararları, yeniden incelenmesi gereken Orta Doğu'daki ve başka yerlerdeki çatışmalara bazı katılımlar bu durumu derinden etkiledi...[12]

Bu açıklamalardan, bazı liderlerin maalesef sömürge güçlerinin eski hegemonik günlerini hayal ettiklerini anlıyoruz. Kendileri de zamanın değiştiğini kabul ediyorlar. Bununla birlikte, bunun tarihin doğal akışı olduğunu kabul etmek yerine, bu kaybı Batılıların ve özellikle Amerikalıların yaptığı hatalara atfetmeyi tercih ediyorlar. Tarihi kayıpları için günah keçisi arıyorlar. Bu, yeni hegemonik bir dünya düzeni aramaktan başka bir şey değildir. Tüm gelişmeler, böyle bir dünya yaratmanın ve Fransa gibi ülkelerin ortaya çıkardığı hegemonik sömürgecilik sistemine geri dönmenin mümkün olmadığını gösteriyor. ABD'yi eleştiriyorlar. Zira ABD'nin yardımı olmadan böyle bir rüyaya ulaşamayacaklarını biliyorlar.

Dünyanın, hegemonik ihtiraslar yerine, yapıcı akılcı yaklaşımlar öngören işbirliğine dayalı bir düzene ihtiyacı var. Yerleşik batı değerlerini titizlikle koruyarak ve NATO gibi batı örgütlerine sıkıca demirleyerek, ulusal çıkarlardan ödün vermeden Doğu ile yararlı ilişkiler geliştirmek olanaklıdır.

Avrasya İncelemeleri Merkezi (AVİM) olarak Avrasya üzerine yaptığımız çalışmalar çerçevesinde 2013 yılından bu yana Yapıcı Avrasyacılık kavramını gündeme getiriyoruz. Bu bağlamda Yapıcı Avrasyacılık, Batı ya alternatif arayışına dayalı anlayışı reddetmekte ve Avrasya'da yeni rekabetler ve düşmanlıklar yaratmak yerine, Türkiye'nin (ve aynı şekilde diğer batılı ülkelerin) değişen bir dünyada kendilerini doğru bir şekilde konumlandırabileceği yeni işbirliği yolları oluşturulmasını önermektedir. Türkiye'nin Batı ile

daha fazla bütünleşmesini ve Batı içindeki yerleşik konumunu sağlam bir şekilde savunurken, aynı zamanda Doğu ile yeni bir ilişki geliştirmenin önemini vurgulamaktadır. [13] Dünya üzerindeki batı hegemonyasını kaybetmekten dolayı büyük bir üzüntüye kapılmaya gerek yok. Saati geri çevirmeye çalışmak yerine, yaratıcı düşünce ile ileri doğru gidilmesi gerekiyor.

**Bu analiz yazısının aslı İngilizce olarak kaleme alınmıştır.*

***Fotoğraf: https://securityconference.org*

[1] Westlessness The Munich Security Conference 2020, *Munich Security Conference*, 16 Şubat 2020, https://securityconference.org/en/news/full/westlessness-the-munich-security-conference-2020/.

[2] Munich Security Report 2020: Westlessness (Munich Security Conference, 20 Şubat 2020), https://securityconference.org/en/publications/munich-security-report-2020/.

[3] Munich Security Report 2020: Westlessness, 6-8.

[4] Frank-Walter Steinmeier, Opening of the Munich Security Conference (Munich, 14 Şubat 2020), http://www.bundespraesident.de/SharedDocs/Reden/EN/Frank-Walter-Steinmeier/Reden/2020/02/200214-Munich-Security-Conference.html.

[5] AGİT bağlamında güvenliğin bölünmezliği, AGİT bölgesindeki her bir devletin güvenliğinin ayrılmaz bir şekilde diğer tüm devletlerin güvenliği ile bağlantılı olduğu anlamına gelir.

[6] Ben Knight, Munich Security Conference: Frances Macron Envisions New Era of European Strength, *Deutsche Welle*, 15 Şubat 2020, blm. DW News, Munich Security Conference: France's Macron envisions new era of European strength.

[7] NATO Chief Rejects Macron Call To Put French Nukes At Center Of European Strategy, *Radio Free Europe*, 16 Şubat 2020, https://www.rferl.org/a/nato-soltenberg-dismisses-macron-call-french-nuclear-deterrence/30436632.html.

[8] Michael Birnbaum, Loveday Morris, ve John Hudson, At Munich Security Conference, an Atlantic Divide: U.S. Boasting and European Unease, *Washington Post*, 15 Şubat 2020, blm. Europe, https://www.washingtonpost.com/world/europe/munich-security-conference-pompeo-europe/2020/02/15/ea9174d4-4c1b-11ea-967b-e074d302c7d4_story.html.

[9] Jens Stoltenberg, Opening Remarks (Munich, 15 Şubat 2020), https://www.nato.int/cps/en/natohq/opinions_173709.htm.

[10] Teoman Ertuğrul Tulun, Emmanuel Macron Agitates and Destabilizes Europe, *Daily Sabah*, 21 Kasım 2019, blm. Op-Ed, https://www.dailysabah.com/op-ed/2019/11/21/emmanuel-macron-agitates-and-destabilizes-europe.

[11] Stoltenberg, Opening Remarks.

[12] Emmanuel Macron, Ambassadors Conference Speech by M. Emmanuel Macron, President of the Republic (Paris, 27 Ağustos 2019), https://lv.ambafrance.org/Ambassadors-conference-Speech-by-M-Emmanuel-Macron-President-of-the-Republic.

[13] Teoman Ertuğrul Tulun, AVİM On The Eleventh Anniversary Of Its Founding, 05 Şubat 2020, blm. Commentary, 2020 / 5, https://avim.org.tr/en/Yorum/AVIM-ON-THE-ELEVENTH-ANNIVERSARY-OF-ITS-FOUNDING.

Yazar Hakkında :

Teoman Ertuğrul Tulun , Avrasya İncelemeleri Merkezi'nde (Ankara) analisttir. Dr. Teoman Ertuğrul Tulun, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi doktorasını Ankara İhsan Doğramacı Bilkent Üniversitesi'nde tamamladı. Avrupa Birliği Çalışmaları, Küreselleşme, Yabancı Düşmanlığı, Nefret Söylemi Çalışmaları ve Uluslararası İlişkiler *alanlarında çalışmalar yapmaktadır.*

Atıfta bulunmak için: TULUN, Teoman Ertuğrul. 2026. "2020 MÜNİH GÜVENLİK KONFERANSI "YAPICI AVRASYACILIĞIN" GEREKLİLİĞİNİ ORTAYA KOYUYOR." Avrasya İncelemeleri Merkezi (AVİM), Analiz No.2020 / 7. Şubat 28. Erişim Ekim 30, 2026. https://avimbulten.org/public/tr/Analiz/2020-MUNIH-GUVENLIK-KONFERANSI-YAPICI-AVRASYACILIGIN-GEREKLILIGINI-ORTAYA-KOYUYOR

Süleyman Nazif Sok. No: 12/B Daire 3-4 06550 Çankaya-ANKARA / TÜRKİYE
Tel: +90 (312) 438 50 23-24 • **Fax**: +90 (312) 438 50 26
@avimorgtr
https://www.facebook.com/avrasyaincelemelerimerkezi
E-Posta: info@avim.org.tr
http://avim.org.tr

© 2009-2025 Avrasya İncelemeleri Merkezi (AVİM) Tüm Hakları Saklıdır